

הדבר מרב —

עומדת ורואה, יושבת ואינה רואה — בידוע שלא חיתה המכה!

יושבת על גבי קרקע ורואה, יושבת על גבי כרים וכסתות ואינה רואה — בידוע שלא חיתה המכה!

[והיינו "נוחרת" — שנחרו כותלי בית הרחם עד שבנגיעתם זה לזה דם יוצא מהן. וסימן לדבר: כל שעומדת ורואה, יושבת ואינה רואה בידוע שלא חיתה המכה, שבעמידתה כותלי בית הרחם מתהדקים ונוגעים זה בזה. וכן, כל שיושבת על גבי קרקע ורואה, על גבי כרים וכסתות ואינה רואה — שישבת קרקע מזקת ומקירה [גורמת להוציא] דם המכה. עד כאן לשון המאירי].

אבל, אם יושבת על גבי כולם, קרקע וכסתות ורואה, או אם יושבת על גבי כולם ואינה רואה — בידוע שחיתה המכה!

שנינו במשנתנו: הגיע זמנה לראות וניסת — ב"ש אומרים נותנין לה לילה ראשון, וב"ה אומרים עד מוצ"ש!

איתמר: שימשה בימים — פירוש — ששמשה⁽⁷⁾ בלילה, ובבוקר שאחריו, וכן בלילה ובבוקר שאחרי כן.

רב אמר: לא הפסידה לילות שמותר לה לשמש גם בלילה שאחרי זה ואפילו כשתראה דם מחמת תשמיש עד מוצ"ש.

ולוי אמר: הפסידה לילות שאם תראה דם בשימוש הלילה שאחרי ד' העונות ששמשה תאסר, שלא התירו לה יום ולילה.

ומסבירה הגמרא מחלוקתם: **רב אמר לא הפסידה לילות — "עד מוצאי שבת" תנן, ומשמעות הדבר היא שכל התקופה הותרה בין ביום ובין בלילה.**

ולוי אמר הפסידה לילות, דמאי שפירוש

7. כן פירש המרדכי בשבועות פ"ב וכביאור הסדרי טהרה בחדוד הלכות כאן. והוסף הסדרי טהרה שיש לפרש באופן אחר והיינו שרב ולוי חולקים במקרה ששמשה בימים וראתה דם בלילה שאחרי כן האם תולים את הדם בתשמיש שביום או לא. והוא הדין שחולקים אם שמשה בלילות וראתה בימים שלאחרי זה אם טמאה או טהורה. [ומה שבארנו בהערה הקודמת שתולים דם שלאחר התשמיש אפילו בליל המחורת בתשמיש של אתמול זהו דוקא בתינוקת שלא הגיעה זמנה לראות] [ועיין בסדרי טהרה שכתב שכן משמע מדברי המהרש"א לקמן סה א בתוס' ד"ה וכולן וע"ע בפתחי נדה שהק' על דבריו].

וכיאר התוס' בסוגייתנו [ד"ה כל] שדעת שמואל שאמר "כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה" היינו שכשרואה מחמת תשמיש ולא הפסיקה לראות מחמת תשמיש, דמיה טהורים אפילו שתראה למחרת ובלילה שלאחריו [וכמו שנתבאר בגמרא לעיל]. ודעת רב להחמיר שאפילו ביום שאחר תשמיש כל ההיתר לתלות את דמיה בתשמיש רק אם נוחרת אבל אם אינה נוחרת — טמאה.

ואולם תוס' הרא"ש בסוגייתנו כתבו שרב בא להקל על דברי שמואל והיינו שביום לאחר התשמיש ובלילה שלאחריו טהורה אפילו אינה נוחרת, ובימים שלאחר מכן כל זמן שנוחרת טהורה.